

zveze pa Lešnik Alojzij iz Laškega. Rajnkemu svetila večna luč, sorodnikom iskreno sožalje. Jugoslovanski strokovni zvezi pa mnogo tako nesebičnih sodelavcev, kakor je bil rajnik Janez Majcen.

Iz zagrebške torbe. Poromali smo na obisk k Mariji v Slovenijo. Lep dan nam je naklonila Marija za našo božjo pot na Svete gore. Tam gori za Sotlo, med bizeljskimi vinogradi, si je izbrala Marija svoje mesto, da od tam čuva nad poljem in vinogradi vse tja do Save in gori do Donačke gore. Pa smo ji poneli tudi naše zagrebške skrbi in težave. 250 so nas prinesli veliki vozovi z nevidnimi konji. Gori pod vrhom se je izmed avtobusov izmotala dolga procesija, katero so povečali tudi številni romarji eni bolj kot naši znanci in prijatelji od blizu, drugi kot častilci Marijini. Iz St. Petra pri Mariboru je tudi prav ta dan prišel en avtobus poln romarjev. Tako je bila Marijina cerkev skoro do kraja polna, čeprav je v njej prostora za več kot 3000 ljudi. Bila je to lepa slovesnost. Kar tri maše so bile in velika maša ob desetih kar v treh. Da, tudi za nas je to nekaj redkega. Ne rečem, v škofovi cerkvi se to lahko vidi vsaki dan, tudi po drugih zagrebških cerkvah se kaj takega večkrat primeri, a pri Sv. Roku se pa to kar nikoli ne zgodi, zato pa se nam je ta svečanost še tem bolj lepa videla. G. župni upravitelj iz Sv. Petra nam je priredil kar lep sprejem, tako da nas je Marija celo z napisom v slavoloku pozdravila. Tudi župnik iz Bizeljskega se nam je pridružil na božji poti in nam pri večerajah z izbranimi besedami podal prelepih mšeli in nasvetov na nadaljno pot našega življenja, ki ga naj nam vodi Marija. Naši igralci so poskrbeli tudi za razvedrilo, da smo se poleg, ko je bilo v cerkvi končano, tudi prav do srca nasmejali. Po raznih prilikah in neprilikah smo se vsi živi in zdravi pa tudi prav dobro razpoloženi zvečer vrnili v Zagreb, da se naslednjo nedeljo spet vidimo pri Sv. Roku. Sveti Rok! Saj ga že kar vsi poznate. Pa vam ga bom že tudi naslikanega pokazal ob priliki, da boste videli, kakšen je. Pa smo rekli, da ga bo treba malo popraviti. Sedaj je pa tudi cerkev sama povedala isto. In tako se bo v najkrajšem času pričelo s popraviljem in bomo morali kake tri ali štiri nedelje iskati zavetja kod drugod. Potem, ko bo cerkev malo pomlajena, jo bom pa že predstavil kot zanimivo vsebino »zagrebške torbe«.

Navodila za polovično vožnjo v Maribor.

Polovična vožnja velja od 4. do 12. septembra, vsakdo pa mora biti dne 8. septembra v Mariboru, pripelje se lahko z vsakim vlakom od 4. do 8. septembra in odpelje se lahko z vsakim vlakom od 8. do 12. septembra. Pazite na sledeča navodila:

1. Na domači postaji kupi celo karto za Maribor. Poleg te karte mora istočasno kupiti legitimacijo za 5 Din, ker gre na proslavo »Maribora«. (Nekateri so naročali te legitimacije pri Pripravljalnem odboru. Tem in vsem javimo, da so sedaj novi predpisi in sicer železnica sama prodaja legitimacije po 5 D. Mi jih zato ne moremo nikomur poslati, bomo le posredovali, da jih bodo postaje imele zadostno število na razpolago.) Legitimacijo mora postaja žigosati.

2. Na to legitimacijo, ki jo je kupil za 5 Din, se podpiše.

3. V Mariboru ne sme niti legitimacije niti vozne karte oddati, ker se z njo zastonj domov pelje.

4. V Mariboru si mora na to železniško legitimacijo oskrbeti potrdilo, da se je udeležil prireditve »Maribora«. To potrdilo se bo proti plačilu 2 Din dajalo: Med tednom in prodajalnih Tiskarne sv. Cirila, Koroška cesta 5 ter Aleksandrova cesta 6, Na dan 8. sept. pa: od 12. do 2. ure popoldne ob lepem vremenu kar na Slomškovem trgu, ob slabem vremenu v obeh prodajalnih Tiskarne sv. Cirila Koroška cesta 5 ter Aleksandrova cesta 6. Od 2. ure dalje do odhoda zadnjih vlakov: za glavni kolodvor v pisarni »Putnik«, za koroški kolodvor pri gostilni »Koroški kolodvor«.

5. Te železniško legitimacijo mora dati vsak tudi v Mariboru žigosati od železnice, preden se pelje nazaj. Železniška uprava nam je obljubila, da bo šla v tem oziru na roko.

Ker so ti predpisi novi in manj znani, zato prosimo č. gg. duhovnike, da jih ljudem točno razjasnijo. Pošljite nam kolikor mogoče točne prijave. Seveda se sme voziti tudi tak, ki se ni prijavil, toda zaradi reda, da lahko naročimo dovolj železniških voz in organiziramo železniški promet pravočasno, pošljite kar možno točno prijavo! Tudi iz onih krajev, kjer se polovična vožnja ne izplača. **»Maribor.«**

★

Vozni red za dne 8. septembra 1934.

V Maribor se vozite z vlaki, kakor ste se prijavili.

Iz Maribora se bosta vozili z rednimi in dopolnilnimi vlaki, kot ste se prijavili, navodila dobite v Mariboru. Na postajah bodo napisali, ki vam bodo dajali navodila.

Ako kaj ne veste, vprašajte reditelje!

Viničarski vestnik.

VINIČARJI ZA SVOJE PRAVICE.

V Ljutomeru se je dne 26. avgusta t. l. vršil občni zbor »Strokovne zveze viničarjev«, na katerega so prišli kot zastopniki in delegatje viničarjev od vseh strani. Nad 400 samih viničarskih zborovalcev je tokrat sprejela v svoj prostor obsežna dvorana Katoliškega doma v Ljutomeru. Bil je to že 14. redni občni zbor stanovske organizacije viničarjev, katera si je postavila za svoj program: združiti vse viničarje, priboriti jim pravične delovne pogoje, jih socialno in strokovno naobraziti ter njim priboriti vse tiste socialne pravice, katere viničarjem grede kot delavskemu stanu. O dohodkih in izdatkih zveze, predvsem pa o raznih posmrtninskih, bolniških, porodniških in nezgodnih podporah je poročal blagajnik zveze Janez Kosič. Skupni denarni promet zveze je v tem poslovnem letu znašal Din 94.072,22. Izdanih je bilo članom podpor in sicer: 14 poročniških, 56 bolniških, 1 nezgodna in 8 posmrtninskih. Strokovni tajnik zveze Peter Rozman je v izčrpnem poročilu orisal zelo težavni položaj viničarskega stanu in je podal smernice, kako in najuspešnejše bi se dalo rešiti viničarsko vprašanje. Za nadzorstvo je poročal Nedok Marko in občni zbor je odobril vsa poročila. Po volitvah načelstva, nadzorst-

va, namestnikov in strokovnega odbora in po razpravi predlogov od strani delegatov, je bila po načelstvu predložena posebna resolucija, katero si je občni zbor tudi v celoti osvojil.

Poslednje vesti.

Politične novice.

Italijanski kralj bo v kratkem obiskal Pariz, nakar bode predsednik Francije Lebrun vrnil obisk. Omenjena poseta pomenjata zблиžanje Italije in Francije.

Predsednik romunske vlade Tatarescu se je pripeljal dne 2. septembra v Beograd, kjer je gost našega ministrskega predsednika N. Uzunoviča.

Ogromna stavka v Združenih državah Sev. Amerike. Stavki predilniških delavcev se bo pridružilo 700.000 delavcev konfekcijske industrije.

Dopisi in prireditve.

Negova. Tukaj smo obhajali vsako leto god farne patrone Marijino rojstvo dne 8. sept., ker pa letos vsi pohitimo na evharistični kongres v Maribor, se tukaj žegnanje prestavi na nedeljo dne 9. septembra. V nedeljo dne 16. septembra proslavi naše Katoliško prosvetno društvo 40letnico svojega obstoja. Proslava se že prične pri pozni službi božji. Pride g. dr. Jeraj iz Maribora. Popoldne bodo fantje vprizorili igro »Garcija Moreno«, na katero ste sosede in domačini prav pristrčno povabljeni!

Brinjeva gora. Zadnji letošnji veliki romarski shod bo v nedeljo dne 9. t. m. Na predvečer ob šestih bo pridiga in pete litanije Matere božje. V nedeljo sv. opravilo ob šestih in ob desetih. Romarji vabljeni!

Laško. Jernejev sejem v petek dne 24. avg. je bil od strani kmetov-živinorejcev dobro obiskan; prignali so veliko in lepe goveje živine. Kupcev je bilo razmeroma malo, le nekaj mesarjev iz bližnjih krajev, za izvoz pa je kupila Kmetijska družba 10 volov. Cena je vedno nizka in sicer za vole 3,50 do 4,50 Din za 1 kg žive teže. Pri takih cenah je rešit v kmeta iz krize popolnoma nemogoča. Kmetje si niti poštene obleke ne morejo več naviti.

Ločica pri Polzeli. Komaj smo malo pozabili strah pri zadnjem ognju, že je požigalčeva roka zopet na delu. Dne 27. avgusta ob pol 12. uri ponoči je izbruhnil ogenj v kozoletu gospe Franciške Pirc. Ker je stal kozolet prav na sredi vasi, je bila velika nevarnost, da bi bilo nesrečnih več sosedov. Pa hvala Bogu in vrlim gasilcem, da se je ogenj omejil.

300 rubljev za juho.

Knez Potemkin, oboževanec ruske carice Katarine II., je izdal leta 1791 za svojega 4mesečnega bivanja v Petrogradu 1.200.000 rubljev. Ta ogromni izdatek si lahko predočimo, če pomislimo da so stale njegove dnevne pojedine 800 rubljev in samo knezova najljubša juha 300 rubljev. Ko se je mudil knez v mestu Jassi ob Moldavi, je poslal v Moskvo brzosela, da je pripeljal seboj knezovega kuharja, ki je edini znal pripraviti gospodarju njegovo najljubšo juho. Večkrat je plačal Potemkin, če je poželet črešnje, za eno 6 rubljev. Resnično: uprav knežja potrata!